

ратурниѣ си языкъ; именно: Гърцитѣ, Власитѣ, Сърбитѣ и Българитѣ. Гърцитѣ, слѣдъ доста колебания, успѣха най-послѣ да въстановятъ едно правописанье, не по старий и мъртвий языкъ, но не и съвсѣмъ по новий, както искаха и настояваха нѣкои отъ писателитѣ и филолозитѣ имъ. Власитѣ и тѣ слѣдъ доста лутания рѣшиха да земжтъ за основа коренний си языкъ който е латинскій безъ да обръщатъ вниманье на желаньето на мнозина да зематъ за такава основа само новий чисто говоримъ языкъ, и безъ да ги е грижа че тоя языкъ простолюдьето не го доразбира. Сърбитѣ най-напрѣдъ захваняха да пишжтъ по черковний языкъ, а отъ врѣмето на Обрадовича почнаха по-ясно и по-чисто Сръбски да пишжтъ. Днешнето тѣхно правописанье е основано отъ Караджича. Като видѣ че неможе да се придържа ни у едно отъ черковнитѣ правописания, защото ни едно не е било достъпно и свойственно на языкъ а имъ, Караджичъ упростотвори Сръбското правописанье като имаше прѣдъ видъ и политическата цѣль да привлече Хърватитѣ да пригърнжтъ сжщия языкъ за да иматъ единъ общъ книжевенъ языкъ. По сжщитѣ причини примѣръ а на Караджича се послѣдва и отъ другитѣ Сърби, но при всичко че години сж се изминжли, политическата цѣль на Караджича не се е достигнала главно отъ различьето по вѣра между двата едноплеменни народа. Наистина западнитѣ славени хвалятъ Сръбскій языкъ, но ни едни отъ тѣхъ не сж се рѣшили и не се рѣшаватъ да го пригърнжтъ.

За насъ си Българитѣ какво да кажжъ и азъ незнажъ. Вначало и ний почнахми да пишемъ по новия черковенъ языкъ който земахми за нашъ; послѣ П. Беронъ излѣзе с' друго едно своеобразно правописанье, а подиръ него Фотиновъ в' Измиръ и Павловичъ Дупничанина в' Свѣцшовъ душа даваха за смѣсено едно тѣхно ново-черковно правописанье с' което си и останахха. Ъще по-подиръ Прѣосвященный Иларионъ (Михаиловскій), испърво Макариополскій и послѣ Търновскій, даде ново едно направленье на языкъ а и правописаньето ни, като почна да пише на народний языкъ с' правописанье основано на старобългарскій. Примѣръ а на Михаиловскій послѣдуваха изобщо всички Българи които се учаха и свършваха в' Руссия и най-добрий неговъ послѣдователъ се яви Найденъ Геровъ. Языкъ а с' направленьето което му дадоха Михаиловскій и Найденъ Геровъ изобщо се пригърнжъ отъ пишжщитѣ Българи, тъй що до